

DECIZIA nr. 932/2014
privind soluționarea contestației formulată de
.X. din Republica Cehă,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 71548/09.10.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți cu adresa nr. x/09.10.2014 înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. 71548/09.10.2014, cu privire la contestația .X., cu sediul în X, str. X nr. x, Republica Cehă.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la 25.04.2013 și înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. 38152/07.05.2013, îl constituie decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. .x./01.04.2013, comunicată la 08.04.2013, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de **x lei**.

Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE din data de 12 februarie 2008 și constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de societatea .X.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin adresa înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. 38152/07.05.2013, societatea depune 2 bonuri fiscale pentru care s-a respins la rambursare TVA, precum și factura completată aferentă poziției 5 din lista operațiunilor pentru care s-a solicitat și s-a respins la rambursare TVA.

II. Prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. .x./01.04.2013 organele de specialitate din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți au respins la rambursare TVA în sumă de x lei, din totalul de x lei, în baza art. 147² alin. (1) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, urmare cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România pentru anul 2011, înregistrată cu nr. x/01.10.2012, cu numărul de referință CZ..., depusă de .X.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății nerezidente contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1. Cu privire la TVA aferentă achizițiilor de carburanți din România, solicitate și respinsă la rambursare, cauza supusă soluționării este dacă societatea nerezidentă poate beneficia de rambursarea în condițiile în care din analiza documentelor depuse în susținerea cauzei rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile legale de rambursare.

În fapt, societatea nerezidentă a solicitat D.G.R.F.P.B., prin cererea nr. x/01.10.2012 cu numărul de referință CZ..., rambursarea TVA în sumă totală de x lei, pentru perioada 01.01.2011 – 31.12.2011, dintre care poziția 1 și 2 în sumă totală de x lei sunt aferente achizițiilor de carburanți din România.

Prin Decizia de rambursare TVA nr. .x./01.04.2013, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți a respins la rambursare TVA aferentă celor 2 bonuri

fiscale pe motivul că acestea nu au fost completate cu denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

Societatea nerezidentă în susținerea contestației depune copia bonurilor fiscale pentru care s-a solicitat rambursarea TVA, ștampilate de .X. și completate ulterior cu denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

În drept, art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pentru anul 2011, stipulează:

„(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;”

Prevederile legale mai sus citate au fost explicitate la pct. 49 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, la alin. (1) al pct. 49, legiuitorul a stipulat:

„49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) 1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal. [...]

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.”

Normele metodologice de punere în aplicare ale art. 146 pct. 46. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobată prin HG nr. 44/2004 aferente anului 2011 privind condiții de exercitare a dreptului de deducere precizează:

„Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45¹.”

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă, în cazul de speță societatea nerezidentă, trebuie să îndeplinească condițiile de exercitare a dreptului de deducere prevăzute de legiuitor român. Astfel, pentru taxa datorată și achitată, respectiv pentru taxa aferentă

bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1), iar factura trebuie să conțină obligatoriu anumite informații printre care denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, iar în cazul bonurilor fiscale emise la achiziția carburanților să fie emise conform OUG nr. 28/1999 și fie șampilate de furnizor și să aibă înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

Din analiza bonurilor fiscale nr. x/25.06.2011 și nr. x/21.06.2011 (identificate la poziția 1 și 2 din lista operațiunilor pentru care s-a solicitat rambursarea TVA), completate ulterior cu denumirea cumpărătorului, numărul de înmatriculare a autovehiculului precum și șampilate de .X., rezultă că societatea nu a făcut dovada că acestea sunt emise de S.C. Y S.R.L., adică acestea nu poartă șampilă furnizorului neîndeplinind prevederile pct. 46. (2) din Normele metodologice de punere în aplicare ale art. 146.

Prin urmare, întrucât .X. nu a prezentat în susținerea contestației bonurile fiscale care sunt emise conform prevederilor legale, reiese că aceasta nu a respectat prevederile legale din actul normativ mai sus menționat, motiv pentru care nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă documentelor înscrise la pozițiile 1-2 din lista operațiunilor pentru care s-a solicitat rambursarea.

3.2 Cu privire la TVA aferentă facturii emise de SC Z SRL, solicitată și respinsă la rambursare, cauza supusă soluționării este dacă .X. poate beneficia de rambursarea taxei, în condițiile în care pe de o parte în susținerea contestației a prezentat o factură care nu conține mențiunile obligatorii care să dovedească corecția facturii inițiale, iar pe de altă parte din documentele anexate cererii de rambursare nu rezultă natura bunurilor/serviciilor care au făcut obiectul operațiunilor.

În fapt, prin decizia contestată, organele fiscale au respins la rambursare TVA în sumă de x lei aferentă poziției 5 din lista operațiunilor pentru care s-a solicitat la rambursare, factura fiind emisă de SC Z SRL, pe motiv că în factură nu a fost înscrisă valoarea TVA exprimată și în lei.

Societatea nerezidentă a atașat la contestația formulată copia facturii emisă de furnizorul SC Z SRL în care este menționată și valoarea în lei a bazei impozabile și a TVA.

În drept, Normele metodologice de punere în aplicare ale art. 147² pct. 49. alin. (2), (11) și (13) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobată prin HG nr. 44/2004 aferente anului 2011 privind condiții de exercitare a dreptului de deducere precizează:

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect; [...]

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în

aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.
[...]

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depășește sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22). [...]

(13) **Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.**

De asemenea pct. 49 alin. (4) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

„Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.”

Din prevederile legale invocate mai sus rezultă că dreptul societăților stabilite în alte state membre al Uniunii Europene la restituirea taxei pe valoarea adăugată este stabilit prin Directiva a 9-a (Directiva 2008/9/CE) și poate fi valorificat numai prin respectarea legislației naționale a fiecărui stat membru întrucât, în materia dreptului comunitar, prevederile directivelor nu se aplică direct, ci prin adoptarea unor acte de transpunere în legislația fiecărui stat membru.

În cazul României, Directiva a 9-a este transpusă prin art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare, pct. 49 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare și O.P.A.N.A.F. nr. 4/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene.

Prin urmare, pentru a beneficia de dreptul de rambursare a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate din România, **persoana nerezidentă este obligată să respecte prevederile legislației române care transpune directiva comunitară, inclusiv cele referitoare la solicitarea rambursării taxei în baza unor documente justificative (facturi) care să conțină toate informațiile prevăzute de legislația românească în materie.**

De altfel, chiar în jurisprudența comunitară în materie se subliniază că normele instituite nu trebuie să conducă la un *tratament diferit al persoanelor plătitoare de impozit în funcție de statele membre* pe teritoriul cărora aceste persoane sunt stabilite, ceea ce implică faptul că și **persoanele impozabile nerezidente trebuie să îndeplinească același condiții de formă și de fond cu persoanele impozabile române pentru a beneficia de deducerea și rambursarea taxei pe valoarea adăugată.**

În același sens sunt și prevederile art. 5 paragraf 2 din Directiva a 9-a, care stipulează că „în înțelesul prezentei directive, **dreptul la o rambursare a taxei aferente intrărilor** este determinat în temeiul Directivei 2006/112/CE, **astfel cum se aplică în statul membru de rambursare**”. Or, aceste prevederi nu vin decât să sublinieze faptul că restituirea/rambursarea TVA pentru aceste persoane se realizează numai cu respectarea anumitor condiții de formă și procedurale, cum ar fi:

depunerea cererii într-un anumit termen de decădere, suma minimă ce poate fi solicitată și perioada la care se referă, **anexarea facturilor corect întocmite** etc.

Reiese, așadar, că și în cazul facturilor prezentate de persoanele impozabile nerezidente, pentru a beneficia de rambursarea TVA din partea autorităților fiscale române trebuie respectate condițiile de formă și de fond stipulate de legislația în materie, respectiv de prevederile art. 145, art. 146 și art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în formă aplicabilă în anul 2011 conform căroră:

„Art. 145. - (1) *Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.*

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]”

„Art. 146. - (1) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:**

a) *pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;*

„Art. 155. - (5) **Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:**

h) **denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate [...];**

j) *indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei; [...]*”.

Totodată, se reține că înscrierea în lei a taxei colectate prin facturile emise de furnizori/prestatori este o obligație expres stipulată în legislația fiscală în materie, menită să asigure colectarea corectă a taxei la bugetul statului în care are loc livrarea bunurilor și prestarea serviciilor, prevederile art. 155 alin. (5) lit. j) din Codul fiscal fiind în concordanță deplină cu dispozițiile art. 230 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care prevăd că „*sumele indicate în factură se pot exprima în orice monedă, **cu condiția că valoarea TVA de plată să fie exprimată în moneda națională a statului membru în care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii***”.

Referitor la corecția facturilor devin incidente prevederile art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 159 **Corectarea documentelor**

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) *în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;*

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.”

Cu privire la conținutul și corecția documentelor justificative, pct. 72 și pct. 81² din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare prevăd următoarele:

72. (1) *Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de inspecție fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română. **Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei.** Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹ din Codul fiscal.*

81². — (1) *În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.*

(2) *În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.*

(3) *Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.*

Din interpretarea textelor de lege mai sus citate, se reține că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de formă, cât și cerințelor de fond, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

În speță, societatea nerezidentă .X. **nu a prezentat documentația care sa respecte condițiile legale în vigoare referitoare la corecția facturilor**, respectiv:

- **nu a prezentat factura de stornare ale facturii inițiale** (cu semnul minus);
- **factura prezentată** la depunerea contestației cu valoarea taxei în lei **are aceeași număr cu factura inițială** care avea înscrisă taxa exclusiv în valută (euro), **deși factura trebuie să poarte un număr unic de ordine, atribuit secvențial**, în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr. 2.226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată;

- **în factura prezentată în susținere nu se face nicio mențiune cu privire la numărul și data facturii inițiale supuse corecției;**

Or, contestatara nu **face dovada respectării procedurii de corecție stipulată de aceste prevederi și nici nu prezintă o explicație cu privire la situația creată.**

În calitate de beneficiar - persoana impozabilă interesată în rambursarea ulterioară a taxei cuprinsă în factura respectivă, **avea obligația să se asigure în momentul primirii facturii că aceasta conține toate informațiile obligatorii**

stabilite prin legea română ori, în situația în care factura conținea informații incomplete sau eronate, să prezinte o factură corectată în conformitate cu legislația fiscală în vigoare în România întrucât dispozițiile legale incidente condiționează posibilitatea deducerii și rambursării TVA nu doar de deținerea facturilor originale, ci, mai mult, de deținerea acelor facturi care cuprind informațiile prestabilite de lege ca fiind obligatorii.

Se reține că noua factură atașată la contestație nu face dovada că este un document care să ateste informațiile și valorile corecte aferente tranzacției pentru care a solicitat rambursarea TVA, în condițiile în care nu a fost respectată procedura de corecție prevăzută de art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

În subsidiar, se reține că prin contestația formulată societatea nerezidentă **nu a justificat fondul tranzacțiilor** ce face obiectul rambursării, respectiv natura bunurilor/serviciilor supuse facturării și a circuitului ulterior al bunurilor achiziționate cu factura pentru a cărei taxă pe valoare adăugată a fost solicitată la rambursare, ceea ce a condus la imposibilitatea de a fi stabilită conform prevederilor legale încadrarea operațiunii economice desfășurată de societatea nerezidentă pentru care a solicitat rambursarea TVA.

În concluzie, documentele prezentate de contestatara nu oferă nici informații pentru analiza și identificarea naturii operațiunii din punct de vedere al TVA și nu atestă informațiile și valorile corecte aferente tranzacției pentru care a solicitat rambursarea TVA, astfel încât societatea nerezidentă .X. nu este îndreptățită să beneficieze de rambursarea din bugetului statului român, prin intermediul mecanismului special instituit de Directiva a 9-a și de art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal care transpune această directivă, a sumei de x lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 145, art. 146, art. 147², art. 155 și art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare, pct. 46, pct. 49, pct. 72 și pct. 81² din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 din Directiva a 9-a - 2008/9/CE, art. 230 din Directiva 2006/112/CE și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de societatea nerezidentă .X. din Republica Cehă împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. x/01.04.2014 emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul D.G.R.F.P.B. prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.